

חוק הארנונה הכללית (סייג להעלאה בשנות הכספים 1988),

התשמ"ח—1988 *

העלאת ארנונה
כללית

1. (א) לא תגבה רשות מקומית בשל נכס ארנונה כללית לשנות הכספים 1988 בסכום שיש בו העלאה מעל סכום הארנונה שהגיע כדין בשל אותו נכס בשנות הכספים 1987.

(ב) לשנת הכספים 1988 לא תשנה רשות מקומית הנחות כלליות מארנונה ותנאי תשלומה, לרבות תוצאות של אי-תשלום במזעד, לעומת אלה שנקבעו כדין לשנת הכספים 1987, אלא לטובת החייבים בארנונה; לענין זה לא יובאו בחשבון הנחות שניתנו בשל תשלום לפני כ"ג בשבט התשמ"ז (22 בפברואר 1987).

(ג) שר הפנים ושר האוצר, או מי שהם הסמיכו לכך, רשאים להתיר לרשות מקומית העלאת ארנונה, או שינוי הנחה או תנאי תשלום או תוצאות של אי-תשלום במזעד שלא כמותר לפי סעיף קטן (ב).

תחילה והוראות
מעבר

2. (א) תחילתו של חוק זה ביום קבלתו בכנסת (להלן — יום התחילה).

(ב) רשות מקומית אשר לפני יום התחילה גבתה ארנונה, כולה או חלקה, לפי סכום העולה על המותר לה לפי סעיף 1, יחולו על תשלומי היתר ההוראות לענין זה שבחוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), התש"ם—1980¹.

(ג) לענין רשות מקומית אשר לפני יום התחילה גבתה ארנונה, כולה או חלקה, בהנחה או בתנאי תשלום שלא כמותר לפי סעיף 1, יקבע שר הפנים כללים לחישוב סכום שיראוהו כתשלום יתר ולקביעת יום שילומו, ולפי זה יחולו ההוראות שבחוק האמור בסעיף קטן (ב).

(ד) סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) יחולו בתום שלושה חדשים מיום התחילה; אין הוראות סעיף קטן זה באות לגרוע מהוראות החוק האמור בסעיף קטן (ב) או מסמכות שר הפנים לפי סעיף קטן (ג).

משה נסים
שר האוצר

יצחק שמיר
ראש הממשלה ושר הפנים

חיים הרצוג
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ד' באדר התשמ"ח (22 בפברואר 1988); תצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בת"ח 1866, התשמ"ח, עמ' 111.
1 ס"ח התש"ם, עמ' 46.